

ЦАРЕГРАДСКИ ВѢСТНИКЪ

ГОДИННА ЦѢНА.

предлагатима.

За Цариградъ меджидіета бѣли пять;
за вощъ и въ Одесса меджидіета бѣли
шесть и половина. — Отъ Одесса за
вощи-те мѣста въ Россіи плащася
въ година-та за пресилка-та на рус-
ска-та поща 2 карбовни.

№ 324

Издава се всяка Суббота.

Подписка-та се приема въ Печатница-та
на Першембе-пазаръ въ улицата Глав-
на. Въ Одесса у Его Благородія
Николая Христофоровича Па-
лаузова. Въ Москва въ Редакція-
та Журнала Москвитинина.
Въ Букурещъ у Г-на Христе
Георгіева; Въ Ибраила у Г-на
Михаила Поповича.

ЦАРЕГРАДЪ

Слѣдующа-та Бюроулія испрати ся отъ
царско-то правителство до негово Святѣише-
ство Патріарха:

„Мудрый Патріархъ на Грецы-те!

Приноса ся на высоко-то ваше знаніе
че една отъ заповѣди-те царскаго фирмана,
относяща ся на послѣдні-те издадени прео-
бразованія, заповѣдова че, понеже вси-те при-
вилегіи и духовни-те преимущества, дадени
на христіански-те и на други-те не Мусул-
мански общества, пребывающіи въ Осман-
ска-та Держава, ще ся пригледать въ опредѣ-
ленно едно растояніе, совѣти особини, собра-
ни въ Патріаршія-та, долженствовать съ вы-
соко-то царско дозволеніе и подъ надзираніе-
то на Высока-та Порта, да поченять да ги
пригледовать и да попросятъ и предложать на
Высока-та Порта преобразованія-та, кои-то
отъ успѣхъ ать на просвѣщеніе-то и Епоха-
та ся изыскувать: Че, понеже Патріархи-те,
Митрополити-те, Архіепископи-те, Епископи-
те и Раббини-те ще ся калять, когда прие-
мать должности-те си, споредъ начинъ кой-то
на общо ся согласи между Высока-та Порта
и духовни-те началства отъ разни-те общини,
вси-те церковни доходи, отъ кой-то образъ и
естество да са, треба да ся уничтожатъ и на-
мѣстятъ съ опредѣленіе-то на доходи-те на
Патріархи-те и на начальницы-те на общини-те
и съ снабденіе-то на занлата и награжденіе
праведно соразмѣрни съ важность-та, степень-
ать и достоинство-то на разни-те членове на
клиръ-ать; и че, безъ да ся повредять движи-
ми-те и недвижими-те притязанія на разни-те
христіански клирицы, свѣтско-то управление
на дѣла-та на не Мусулмански-те общини
треба да ся постави подъ надзираніе-то на
собраніе, избрано отъ всяка една община из-
между членове-те на клиръ-ать и на мірски-те.

И както важность-та того вопроса не
приема нѣкой медленность, така нема да ся
даде свободно поприще на желающі-те чрезъ
косвенни средства да огбѣгивать рѣшеніе-то
на царско-то правителство, кое-то толико я-
вно ся издаде. Съ една рѣчь Высока-та Порта
не може позволи щото начало нѣкое на кое-
то спасителни-те слѣдствія толико са явни,
съ начинъ недостаточенъ въ дѣйствиѣ да ся
положи.

Слѣдовательно: приглашавате ся усердно
да ся потрудите, споредъ начертана-та линія
за составленіе-то, въ Греческо-то Патріарше-
ство, на Совѣтъ-ать кой-то ще излѣдова го-
рѣченни-те предмети.

БЪЛГАРСКИ ИЗВѢСТІЯ.

Разни-те статіи, кои-то за Болгарія ся за-
нимають, побудиха както ся знае тукашнѣ е-
динъ Гречески Вѣстникъ да пиши и опровер-
гава тѣхъ статіи, на кои-то и мы слотговорих-
ме. Тѣхъ статіи раздвигиха и вси-те почти въ
Греціи Вѣстници да пишеть, всякъ, споредъ
какво-то не му поносѣ, а тукъ другъ единъ
Гречески Вѣстникъ Боспорскій Тиле-

графъ като по снисходителенъ сообщи и онъ
една статія отъ кои-то изыличае слѣдующи-
те редове:

„Ако Болгарска-та община желе и ис-
ка да постави особина Патріаршія, види ни ся
това захтеваніе совѣтъ да е безмѣстно, зашто
нигдѣ въ иста-та сама Держава, нито са
существовали, нито существовать, нито пакъ
можать да существовать двѣ духовни начал-
ства управляющіи членове-те на иста-та и са-
ма-та църква.

Въ Англіи существовать разни религіо-
зни общини: Англиканска-та, Пресвитеріанска-
та, Куакерска-та, Католическа-та, Іудейска-та.
Всяка отъ тѣхъ има едно само духовно начал-
ство, никогда обаче двѣ. Во Франція има Ка-
толци, Протестанти и Іудей и всяка отъ тѣхъ
общини, управлява ся отъ едно само духовно
началство а не отъ двѣ. Двѣ духовни начал-
ства, представляющіи иста-та и сама религіо-
зна идея въ иста-та сама-та Держава, причи-
нають излишность и не можать да послужать
освѣтъ да смутять общій-ать порядокъ. Тая
истина толико е явна и толико основателна,
щото за излишно намѣрваме повече да ся за-
нимаваме за да я докажеме. Ако Болгари-те
бѣха Копти, или Аріенцы или Несторіенцы и
какво друго нещѣ, щемъ разумѣ и полно удо-
бриме нишо-то захтеваніе за да имать духовно
началство. Но днесъ когда-то никои догмати-
ческа разлика не ги различава отъ цѣлость-та
на оныя кои-то имать восточна-та вѣра, тако-
во то захтеваніе толико неспосно ни ся види
щото мы си колѣбаеме да повѣруваме че има
нѣкой благоразуменъ Болгаринъ да е ималъ така-
ва мысль. И Воистинну никои писма, кои-
то за Болгари-те въ Пресъ д'Оріанъ са ся
явили не казувать таково нещѣ.

Колко-то за языкъ-ать, Болгари-те имать
право да ся молять на Бога на языкъ-ать кой-
то имъ е познатъ, и нито можеме ги укори а-
ко искать языкъ-ать имъ въ училища-та да ся
преподава. Но и Патріаршія-та не имъ е за-
прѣщавала да имать църкви и да четять Ли-
тургія-та на Болгарски и да преподавать я-
зыкъ-ать си на дѣда-та си. Ако таково запрѣ-
щеніе ставаше, изложенія-та на Пресъ д'Орі-
анъ, можахъ да имать правда, и можеме каза-
че Византизмъ полна правдина има като говори
че Патріаршія-та познала е и почитала е двой-
но-то това Болгарско право. Колко-то за уче-
ніе-то на Греческій-ать языкъ не мыслиме че
наистина онъ треба да е удолжителенъ като
должность на тесно едно право. Таково отъ
наша страна притязаніе было бы чиста глу-
пость. Наука-та не ся налага като нго на че-
ловѣцы-те, но гони ся като безцѣнно едно
преимущество. Отъ друга страна обаче не мо-
жеме скрѣе че ще е чистъ Вандализмъ отъ
страна на Болгари-те ако быха искали да ис-
ключать отъ училища-та си ученіе-то Елли-
скаго языка, кого твердѣ добръ познавать отъ
лини-те нѣхънъ мужи, кого-то всякъ Болгаринъ
кой-то е получилъ едно кое да е воспитаніе
го познава. За коя причина Болгари-те не ще
са благодарни да учать одного языка, кой-то
за старость-та си е единъ отъ най-перви-те
филологически языцы, и най-старый церков-

ный языкъ, а пакъ колко-то за сега онъ е кой-то е
най-много между едновѣрцы-те нѣхъ въ Турціи
ся говори, и слѣдовательно може да имъ е по-
лезенъ и за торговство-то? Когда-то Англіи-
цы-те, Французы-те, Немцы-те, кои-то неимать
направо сношенія съ Грецы-те учать съ толи-
ко усердіе старый ать Гречески языкъ както
попѣкогнѣи и новий-ать, зашто Болгари-те ще го
гледать като погубителенъ и повредителенъ? на
истина не разумѣваме таково едно своемыслие
и не можеме да повѣруваме че Болгари-те са
обивили бой противъ филологія-та и свободно-
то воспитаніе.

Ако е простено да приложиме двѣ думи
за Греческій ать языкъ подъ церковно расмо-
треніе, ще кажиме че, колко-то за насъ, Би-
зантизмъ ся лже като увѣрива че Греческій-
ать языкъ гледалъ ся быль отъ восточна-та
църква като да е неотдѣленъ отъ вѣра-та, за-
щото въ цѣла Россія служатъ на Русски, въ
цѣла Молдовлахія на Влашки, безъ да ся гле-
дать за това нито Русси-те нито Молдовласи-
те че мыслятъ друго аче: Восточна-та църква
не е мыслила така. Напротивъ Католическа-та
църква, ако можеме каза, всегда е гледала Ла-
тинскій-ать языкъ като да е неотдѣлно нещѣ
отъ вѣра-та. Но ако ся е дозволило, както
Пресъ д'Оріанъ пише, да служатъ и на други
языцы въ нѣкои во Востокъ църкви, това е
временна мѣрка, побуждаема отъ временни ну-
жды, и никакъ не доказува че Латинскій языкъ
не е совѣтъ исключителный языкъ въ Като-
лическа-та църква. Она обаче кое-то е не-
споримо и прави Греческій-ать языкъ да ся
почита подъ церковно рассмотрениеъ е че вся-
те христіански църкви го гледать като да е най-
старый ать на христіанство-то языкъ, зашто
и въ иста-та църква святаго Петра въ Римъ
Евангеліе-то прочита ся най-первенъ на Грече-
ски въ день ать на Пасха, а пакъ святой Іе-
ронимъ е кой-то е превелъ буквально переведе-
но-то писаніе на седмдесати-те, кого-то и Ка-
толическа-та църква употреблява. Такожде и
Протестанти-те почитать Греческій-ать на
писанія-та преводъ, и безирестанно нови изда-
нія ставать въ Англіи и Германіи, и никои
Протестантизмъ нема, кой-то да не е прочелъ
Свято-то писаніе на Гречески.

А колко-то за уплакованія-та, кои-то не-
сти-те Болгари правять, ако да ся испытать на-
истина, казуваме че не са совѣтъ празни, нѣ-
то ся основавать на химерически и отвлечени
Теоріи, но основавать ся на огиѣтени-та, кои-
то употреблявать лица нѣкои отъ верховно-то
духовенство въ Болгарія. Разни Владыцы, кои-
то, ся опредѣлявать на Епархіи въ Болгарія
отхождать съ долгове патоварени и трудять ся
съ разни средства, не всегда праведни и до-
стопохвални, да ся избавять первенъ отъ дол-
гове-те си а послѣ пакъ да ся обогатять, и
така падать многожды въ злоупотребленія и
огиѣтени, а пакъ по нѣкогнѣи малчать и о-
ставать нѣкои си Чорбаджии и Чиновници да
притеснявать и собличать народъ-ать, а не
да вдигнать гласъ, както що са должни, за
добро-то на оныя, кои-то ся обезправдавать, и
все това правять да не бы да докачать огиѣ-

татели-те и развалять свои-те си интереси. Тая е, споредъ насъ, истинна-та причина за коя-то Болгари-те ся плачатъ, и вѣруваме че Висока-та Порта и Патріаршія та ще спѣшатъ да уничтожатъ тая причина, като спредѣлятъ въ Епархіи-те пастыри достопохвални, не корыстолюбиви, такива какъ-то треба да са служители-те на Оногова, кой-то е дошелъ до лу на земля-та да проповѣда отрицаніе-то и отдалеченіе-то отъ земленни-те добрини. Отъ друга страна вѣруваме че ще ся исполни и Царскій-атъ Хат-и-Хумаюнъ отъ 6 (18) Февруарія, кой-то заповѣдува духовенство-то на вси-те вѣры съ мѣсячна заплата да стане и съ тойзи начинъ то да нема веке причина да иска сребро. Тая мѣрка взе ся и во Франція преди 55 години и причини преизрядни слѣдствія.

НѢКОЛКО ДУМИ за ОТГОВОРЪ на ГРЪЦКІЯ ДНЕВНИКЪ БИЗАНТИСЪ чис. 55.

"Бѣхъ барборковцы, но, никога не зная хъ нито какво ницехъ да говорятъ. И така по природенъ начинъ, рѣдко си отварехъ у-ста-та безъ да не произнесхъ нѣкожъ глупавинъ, „говори Гермалски единъ Списатель за Авдириты-тѣ. Сжцо-то може да каже сяки единъ благоразуменъ чтець за Редактора на Бизантисъ, ако бы можилъ да дотрае да изчете Статіи-тѣ му за Български-тѣ работи." Фантазія-та му — споредъ думи-тѣ на реченъ Списатель, — възвысила са толко погорѣ отъ ума му, щото никакъ не може веке да ѣхъ сиеме на мѣсто-то и „Да ся отговаря чловѣкъ на неговы-тѣ безсвязны и невѣщы статіи, ще каже че имъ отдава важность за каквато тѣ не сжъ достойни, и ный немамы на умъ да му сторимъ този почетъ. Пжтемъ само и отрывисто нѣкакси ще кажемъ понѣщо за изложенія-та му, и то повече-то за да обяснимъ на почтенны-те инородцы наше-то положеніе за да ся не маматъ слѣдъ неговы-тѣ едри-едри увѣренія.

1-во. Бизантисъ са оправдава че немалъ дълго врѣме да са приготвя за отговоръ. — Това и да го не казва то са види, но за такъ-визи брѣтвила какъ-то е надраскалъ кажи че и много врѣме не трѣба.

2-ро. Казва че вмѣстванни-тѣ въ Пресъ д'Оріанъ писма были образцови и произведе-ніе не на Болгарія но на Цариградъ. — Така му са струва нему зашто не е видѣлъ писма-та ако обича да му кажемъ сжщы-тѣ оригинали и да му са хѣане вѣра че да са не прѣпира" като ракъ на бързей.

3-то. За отписованія-та до Пресъ д'Оріанъ казва че съвсѣмъ немари и малко го е грыжа.

— Има право да казва така. Какво види, какво знай че да го е грыжа. Тѣзи, кои-то плачатъ, кои-то са жаловатъ сжъ Българи били го глава за тѣхъ. Тѣхни-тѣ жалбы зашто не сжъ писани по грѣцки не можтъ да бждтъ за него вѣрны, и зашто Българи-тѣ не сжъ Грѣцы тѣхно-то страданіе никакво впечатлѣніе му не причинява; тежко ны ако чакхмы нѣщо отъ негово-то сочувствіе.!! "Пытали лисица-та: по колко малко давашъ? Гледайте лице-то, рекла, и не пытайте за малко-то.

4-го. Ище да рече че малко нѣкои си лица смущаватъ миролюбивыя Български народъ за да сполучатъ нѣкакъжъ си цѣль — Но ный казвамы, и можемъ да докажемъ, че цѣ-лый Българскій народъ споредъ миролюбіе-то си, като гледа че нити часъ може да бжде спокоенъ отъ дѣйствія-та на Грѣцы-тѣ Владыцы, поиска да обърне вниманіе-то на Ч. Правителство върху тѣхны-тѣ поступки. Тихій и благопристойный начинъ съ кого-то Българскій народъ прѣдставлява свои-тѣ молбы прѣдъ

законныя си Господаръ да не стряска Редактора на Бизантисъ, и верховно-то духовенство да са не бои че отъ това ще са раздво-ятъ христіани-тѣ въ Болгарія. Отъ соблазнительно-то поведеніе на нѣкои владыцы по вѣнъ, и отъ безусловно-то ожесточеніе на Синода въ Цариградъ прѣдлежи по голѣма опасность за христіани-тѣ въ Болгарія.

5-то. За да намѣри способъ да са испримчи отъ отговора за кого-то са призовава отъ Пресъ д'Оріанъ, Бизантисъ съ неопредѣленны думы само са изразява че обнародованы-тѣ въ Пресъ д'Оріанъ работы были лъжовни творенія. Но това ако е доста за него и за неговы-тѣ, за насъ не може да бжде и ный го молимъ, и искамы да каже именно, кое отъ обнародованы-тѣ не е станало. Или зашто прѣдъ очи-тѣ на Бизантисъ като не станжло нѣщо да го види, и като не го исповѣдватъ неговы-тѣ едрородцы че то не може да бжде истина? Или сми ный лъжцы зашто до нынѣ не пристѣпвахмы граници-тѣ на благопристойность-та да открывамы на свѣта сичкы-тѣ безчинія на Грѣцко-то духовенство? ако е така отъ сега баримъ и тѣж-длъжность да исплняваме, че грѣхъ-тѣ и срамъ-тѣ да бжде вашъ зашто-то вы на прину-ждавате на това и давате ви причинъ. Лъжи ли сжъ работи кои-то сжъ станали и ставатъ и можтъ да са докажхтъ и да са засвидѣтель-ствуватъ? лъжи а? творенія лъжовни? . . . Ами кой зе 10 хиляди на Казанлъченина да му даде волъ да земе шурпейжъ-тѣ си, чи подиръ 30 дена пакъ да го афоресатъ за да ѣхъ нанусне, а че да му зематъ еще пари за простена книга! Ако е запрете-но зашто му зе хъ пары-тѣ? ако е по погрѣшка станало зашто му ги не върхатъ? какво е това? или му ѣхъ продадохъ за 30 дена за 10 хиляди гро-ша? дѣ са е чувало и виждало това? да са развалятъ 4 подданны дома догдѣ са оплете една Владышка кошница! Ами кой зе 4000 гроша отъ Лѣсковченина и да тури причинъ че жена му Ивана Гугучкова была болна и да ги раздѣли? Ами отъ Пеня Белялія-та, кой зе 2000 гроша и 1. товаръ аржъ пастар-мъ и суджцы за да раздѣли дщерию му Дон-ка отъ Петра Русчукія-та? ако нѣма причи-нъ зашто ги напуца? ако има причинъ зашто зема пары? чи и пастармъ! че и суджцы! я чувай трампа! Ами кой даде двѣ вулы за одного чловѣка отъ Елена въ Вѣла и подиръ запира пона зашто не можилъ да сплете рабо-тѣ-тѣ какъ да е ами докаралъ да са вращатъ за една-та вула пары-тѣ? Ами кой саттарди-са воловы-тѣ на Драганкюлія-та Коста Беніо-лу че да земи пары за вула? Ако е запрете-но що му даватъ воля, ако ли не е зашто го глудятъ? Ами кой продаде на Недя Минкова Козарювицъ люцъжъ едикъ женъ отъ долна Рѣ-ховица за 2000 гроша а сжщій мжъ на тая жена зашто нѣма толкосъ пары да ѣхъ испуни растушва са съ плачъ. Тѣзи попрѣсни лъжи ги поменуваме на Бизантисъ отъ безчетни други кои-то за краткость пропускамы, и тѣ-зи лъжи ги е лъгалъ Търновскій Митрополитъ. Но дали само Търнову е такъва? Не. Не. отъ 10 години насамъ до дѣто съмъ поминжлъ по Търговина-та си, ако да съмъ записвалъ, и ако да не бѣше срамотно презъ печать да са обнародуватъ то бы составило цѣли томови Български страданія и Владышкы насилія, гра-бительства и мръсоты. Ный сме увѣрени оба-че какъ Ч. Правительство са извѣсти за сич-ко и зе мѣрни да истреби тѣзи злоупотребе-нія за това и ный нема да ги поменуваме вече.

6-то. Това дѣто говори Бизантисъ че Българскій народъ отъ незапамяти години живѣе подъ власть-та на Грѣцко-то духовенство и снужилъ на вѣра-та си по Грѣцкій е-зыкъ; за него оставамы Исторія-та да му от-говаря. Че са имали Българи-тѣ свое народно духовенство независимо въ вѣтрени-тѣ расправы отъ Константинопольскій-атъ Патрі-архъ то е явво като слыце-то по пладнѣ. Бизантисъ ако че не знае за това нищо, не-

ка иде да поучи юще Исторія, то не е нѣ-грѣхота нѣто срамота; ако ли знае по не му иде на гайда-та да го исповѣда по добръ-тѣ-сторни да си примачи.

Съ каквы дѣйствія и непроститенни у-хищренія сполучи Грѣцко-то духовенство да завладѣе Българскы-те Патріаршески и Архі-ерейски прѣстоы, оставемы за другъ изтъ да го кажемъ. Сега, искамы да докажемъ, противъ занжваніе-то на Бизантисъ че Грѣ-цы-тѣ владыцы нанстияжъ сжъ имали на умъ, — и еще белкимъ ги блзани — да погрѣчатъ Българскія народы. Это какъ свидѣтельству-ватъ сами-тѣ Грѣцки списатели за това: Δυστυχῶς ἐματαιώθησαν αἱ ἐλπίδες τοῦ Πατριάρχειου δι' ἡλλειψίν σχεδίου καὶ κεντρικῆς ἀρχῆς καὶ πα-θαρχίας . . . Ἐν ἐνὶ λόγῳ διὰ τὴν πρὸ εἰκοσαστῆ-ας διάλυσιν τοῦ συνδέσμου τῆς ἀγάπης, ἣν πρὸ-τοῦτου ἀνεμόχλευεν ἐπιτηδείως καὶ ἐπιδεξίως ἡ Με-γάλη ἐκκλησία διὰ τῶν τριῶν ἀρχιεπισκόπων μαχλῆ-υς ἀνωτέρω ἱστορήσα . . . (δ Μακροβόρατος ἐν τῇ ἀδελφικῇ ἀγάπῃ σελ. 45) *).

И за вѣрно сполучили бѣхъ до нѣкадѣ, въ Търново, въ Свищовъ, въ Сливенъ, Захра, Назарджикъ, Хаскую и въ други Български градове, народа са бѣше прѣбърнжлъ, захв-нжлъ бѣше да чете и да пише Грѣцки. Сѣни бѣше принуденъ да са казва Грѣкъ ама и блѣхъ да не знае Грѣцки. Зашто кой-то не са Гърчолѣше Владыцы-тѣ не го уважавхъ не го зацщавахъ и даже навѣтувахъ и го-няхъ сѣкого кой-то са наемеше да са каже Българинъ. И така вредъ по Българія Грѣ-ци-те Владыцы дѣйствувахъ систематически за полза на мысли-те си. Че и сега-сега имъ свидно да напусхтъ тайны-тѣ си прѣдпріи-тія. Но танзимата разстрои плановы-тѣ имъ. Вліаніе-то и сила-та на Грѣцы-тѣ Владыцы отслабна, и тѣхни-тѣ усилія за погрѣчваніе-то на Българи-тѣ дондохъ на възбанир. На-родъ-тѣ позна своя Царъ и Господаръ; За не-го бжде излишно веке ходатайство-то на Грѣ-цы-тѣ владыцы, кое-то добывахъ съ потори-сваніе-то на народность-та си и сичко-то са повърна пакъ въ естественыя си редъ, испл-денныя отъ черквы-те и отъ училища-та Българскій азыкъ зе да са повърна на мѣсто-то си. И отъ толко-то усилія на Грѣцы-тѣ Владыцы това само останъ тукъ-тамъ да са намѣрватъ еще нѣкои Българи да пишжтъ съ Грѣцки слова Български думы. Кто за това дума Бизантисъ че Захра, Назарджикъ и Ха-скую са побългарили. Това накара Грѣцы-тѣ Владыцы да упогребятъ построги мѣрки въ своя-та за Грѣчулія-та пропаганда. Това ги негли возари да са обхождатъ съ стадото-си толкози безчловѣчно, това ги негли раздига-да клеветятъ и да навѣтуватъ Българи-тѣ, и да имъ намѣтатъ свои-тѣ черны дѣла. Толко-зи години Българи-тѣ не бѣха Етеристи за-што имаха надѣжда да ги освоятъ че сега зашто просятъ милость-та на Господаря си и Етеристи станххх!!

Бизантисъ сжнта за непростимъ грѣхъ на Карловчаны-тѣ това дѣ-то са заричатъ да не говорятъ по Грѣцки и го прифаца за без-честіе на народа и на языка си.

Какво бы казалъ ако видеше въ пріятел-ски-те писма на Владыцы-тѣ какъ са изража-ватъ тѣ за Българи-тѣ? Както на примѣръ «πιστὸς τοῦς Βουλγάρους ἀλλ' ἀγαπῶ τὰ ὑποσάχα-τους . . .» «γένος ἀπαίδευτον χοντροειδέστατον, χον-κροκέφαλοι, ζυλοπίναχοι, и пр. и пр. Нѣщо кое-то е на ржка не е лъжа говори Влашка една пословица. На Бизантисъ еще твърдѣ домжнжло зашто Българи-тѣ наричали Филиппополь Пловдивъ! Пазн Боже! какви законопреступницы тѣзи Българи! Какъвъ голѣмъ грѣхъ сторили! да наричатъ Филип-пополь Пловдивъ! О! ако да имаше кой да

*) Извѣстывамы на читателы-тѣ че въ таяжъ настолжъ на Грѣцы-тѣ Владыцы книгъ има да видатъ доста любопытни нѣща за дѣй-ствія-та и мысли-тѣ имъ.

наже на Бизантисъ че Българи-тъ и Констан-
тинополь наричатъ Цариградъ кокво ли щеше
да прави? Несумиѣнно бы протърбила на все
странъ че свѣта ще са потопи отъ Българ-
ски-тъ неправды! и Бизантисъ еще са опра-
вава че не е органъ на чужда политика!

За доказателство на думи-тъ си и за о-
правданіе на Пловдивскія владыка Бизантисъ
излага два мазаря отъ Пловдивъ проводени
до него, за кои-то ако да знаеше какъ сж
правени щеше да го е срамъ да ги помяне а
не да пълне съ тѣхъ стълповы-тъ си. Но той
му неиздирва. Като види че сж писани по
Гръцки за него при сичка-та си сумнител-
ность-тъ сж вѣрни, и той не загуби врѣме да
са провикне: "Кой е той народъ дѣто толкосъ
страда и толкосъ са гони?" . . . Като ви-
дѣлъ въ мазары-тъ подписани нѣколцина по-
гърчени Българи, и нѣколцина Куцовласи,
сършено. Сицкій народъ одобрява Пловдивскія
Владыка! Заключение високоумиѣние! дока-
зателство неоспоримѣние! че това ли е сиц-
кій народъ?! Народъ има тамо Господице
народъ многочисленъ, кой-то дѣйствително
страда и за жалованія-та на кого-то Ч. Пра-
вительство нече остане нечувствително.

Подиръ това Бизантисъ окаява Пресъ
д'Оріана че става жертва на лъжы-тъ отъ
непріатели-тъ на священство-то, и ублажава
себе си че са намѣрва въ центра на истина-
та. Отъ пълъ пращи дневника му. Дваж ста-
на какъ извѣстива че нѣкои лица отъ Плов-
дивъ са испращатъ за тука. — Дѣ ги? "Ве-
лика-та църква, казва, отредила да са дава на
единъ Български градъ Стенимахъ (?) 6000
гроша за да са плаца на учителя Българи. „
лъжа работа! кой-то само Бизантисъ може
да ѣ казва и да ѣ вѣрва. Въ Станимжака Бъл-
гарско училище! Български учитель? не-
то е было, нечо са е чувало. Но за това има
да благодаримъ на Бизантисъ че съ тая лъ-
жа исповѣдва неволно една истинна, кой-то
ако да ѣ кажахмы първо ный щеше да са
прифатне за клевета. Но това негово извѣстіе
открыва че Велика-та църква дава помощъ и
подкрѣпя Гръцкы-тъ училища кога на про-
тивъ има въ прѣзрѣніе Българскы-тъ и пе-
мари за тѣхъ. Но колко че В. църква е до-
бродушна и свободомысленна види са отъ по-
печеніе-то, кое-то прави за предаіе-то на
Славенскій языкъ въ Халки? Не отъ такво-
зи ли добродушіе и свободомысленни чувства
движимъ Свето-Търновскій, като го помолихъ
да помогне за возобновленіе-то на съсѣнано-
то въ пожара Българско училище въ Търново,
отговорил: "нека постои и то да поварди ка-
лентиръ колкото стоя Гръцко-то че да видимъ."

При това Бизантисъ са хвали че може
да увѣри сѣкого че В. църква слуша сѣкъ
жалбъ и не прави разлику между Гръцы и
Българи. Дѣ да бѣхмы честити да е това ис-
тина. Но ный гледаме противно-то че Вели-
ка-та църква не послуша 120 тысящи пофу-
за отъ Търновска-та Діархія кои-то праведно
са жаловахъ отъ Владыка-та си, дво нище
да угождава на стотина подкупицы. Гледа-
мы че на двама Гръцы и на три Влаха и по-
ловина отъ Пловдивъ прихваща думи-тъ за
вѣрни, а на 90 хиляди Българи отъ тая Епар-
хія думи-тъ капазы прави. Какъ да согла-
снимъ думи-тъ съ дѣла-та? Ето това е нака-
радо горкы-тъ Българи да принадлеждъ прѣдъ
нозѣ-тъ на милостивыя си Господаръ и да му
са молятъ да ги помиля и да имъ дозволи да
си избирать пастыри отъ рода си, кои-то спо-
редъ Евангеліе-то, да познаватъ гласа на ста-
до-то си, за да са непрѣзира и да са не угѣ-
тава съ толкови жестокосердіе единъ народъ,
кой-то е подилъ въ ржѣ-тъ на Гръцко-то
духовенство и съ кого-то оно са обхожда
толкови безчеловѣчно не за друго но зацого
былъ злочестъ да не е Еллинско племе.

И тука не е дигнала глава избезумѣла
една Етеріа да опропасти издѣно ваше-то
свещенство и вашы языкъ, но цѣлъ Българ-
гарскій народъ проси милость-та на Господи-

ря си. Не сж тука малко нѣкои лица смути-
тели но сж прѣдставители отъ толко градове
человѣцы почтении кои-то уживатъ довѣрен-
ность-та на народа и съ толкови подписи и
Веклаамета дошли сж да прѣдставятъ прѣдъ
нозѣ-тъ на Негово Величество жалбы-тъ на
страждущы-тъ свои сограждани единопорцы и
соотечественницы. А за да увѣрж че това
чувство е общо на сичкыи Българскій народъ
не сж да ти прѣдлагамъ писма за кои-то вы
може да кажите пакъ че тѣ сж образцови за
тона нека ти прѣдложж народно едно творе-
ніе, окончаніе-то на Историческа една пѣсень.

Цареле царе честити
Честити и добротест
Честито да ти ѣ Царство-то
Царство-то Господарство-то
Царувай Царе Богувай
Довѣка Господарувай.
Смили си, Царе, раятъ
Издохъ ѣ душмани
Душмани Гръцы, Владыцы
Що нѣматъ Бога ни вѣра
Ни законъ Царе ни правда.

Думи-тъ на тая пѣсень, кой-то живѣе
въ уста-та на цѣлъ народъ да ли е произве-
деніе на избезумѣла една Етеріа отъ малко
нѣкои лица состоящася? Желаніе-то на единъ
народъ отъ 5—6 милиона не може да е Ете-
рія, и немогутъ да му са приписуватъ скопи
инули, зацого негово-то прошеніе са отно-
ся до негово Господаръ. За това та молилъ
почтениый Господице Редакторе на дневника
Бизантисъ или да земите прѣдъ очи наше-то
страданіе че да исповѣдате правдъ-тъ или а-
ко вы не понося то прѣстанете баримъ и сти-
га на товари и ты сѣсъ хулы-тъ и навѣты-
тъ си, че намъ стига друго то, и ако тебе ти
широко около ній-та ный инамы тжги кои-то
вамъ не сж извѣстни, треперимъ като впо-
минимъ минжло-то и настрѣхвами будущы-тъ,
ако Ч. Правительство не на удостои съ своя-
та богата милость. Вамъ, Господице Ви сооб-
щаватъ лъжовни извѣстія и вы са истирате
и са занжвате да ги докажете за вѣрны и съ
това ставате смѣшны кое-то никога не же-
лаймы да та вижъмы въ таквосъ положеніе.

БРАЦА.

Г-не Издателю Цареградскаго Вѣстника!

Спорядъ общо желаніе Г-ство ви обноро-
дувахте презъ Декемвриа мѣсяцъ за единъ ста-
родревенъ въ Врачанскъ каажъ Монастырь,
кой-то отъ незапаметны врѣмена биеше подпа-
дизлъ въ иноплеменнически ржѣ, и отнесъ
съ стараніе на Н. П. нашій Владыкъ Г. Г. До-
рошей, и съ настоятельство на Благородны-
ты наши съграждани Врачанскы. Сега ви умолява-
ме да обнародувате чрезъ достопочтенный вашъ
листь на Вѣстникъ-атъ и слѣдствія-та до днесъ
на тоя Монастырь.

Подиръ отнемуваніе-то на Монастыря-тъ
Н. П. съ наши-ты гражданы са постаралъ да
купить нивы, ливады и други стяжанія за съ-
држаніе-то на тоя Монастырь, и изкупихъ до
двѣ хилѣды ураты мѣсто. Общесъгласно по-
искахъ да стане незабавно обновленіе-то на
Монастыря-тъ, кое-то и бжде въ мѣсяцъ мартъ
24 ѣ. и освятися църква-та, въ име на Святаго
пророка Іліѣ. Чудно биеше да гледа нѣкой,
колко стана тържественно освященіе-то на
тоя святий храмъ. Человѣци-ти извѣстени за
денъ-тъ на освяченіе-то стекохъся много мно-
жество отъ каазы-ты Врачанскъ, Оряховскъ,
Ловчанскъ и Пльвенскъ — мали и велики,
стари и млади, ижжіе и жены, между кои-то
сѣ видѣхъ и толко родителюлюбивы чада, кои-
то, за да испълнятъ желаніе-то на свои-ты
прѣстарѣлы и изнемощелы родители, качили
гы на кола, и водить гы да видятъ и оны прѣ-
ди смъртъ поне веднашъ освяченіе църквж.
Три ладіи (лагы) не бѣхъ доволны да прѣно-
сுவатъ децоночно презъ рѣкж Искръ гостіе-

то. На това тържественно освяченіе присѣж-
ствувахъ: прѣви-ти благородни граждане отъ
Врацж; всекакви духовны лица до стотина
отъ различни мѣста; Знаменити человѣци отъ
далечны страны, въ кои-то сѣ отличавахъ хо-
джа Богозъ, Царегражданинъ, саратъ отъ до-
мочадіе Бахтеганолу, и Г. Феодораки Искровъ
отъ Пловдивъ (Филибе). Дворѣ-тъ Монастыр-
скый, макаръ и да е доволно пространенъ, не
можа да побере множество-то народно, но по-
вече-то человѣци прѣносувахъ вѣтъ по горж-
тъ, а въ одан ты едва сѣ събра Н. П. съ
клиратъ си и съ нѣкой отъ по Благородны-
ты. Нощъ-та отъ много-то огнече свѣтеше,
като день. Тука можеше да помисли нѣкой, че
другъ Моисей сѣ появи нашій честный старецъ
и завожда Иеранлитяны-ты въ обѣтованнж зе-
мля. Всичкы-ти събудени чакахъ начало-то на
утреннж-тъ службж. Свѣтла зора показуваше
великолѣпно то въ църквж приходяіе на Н.
П. кой-то придруженъ отъ всякый си клѣръ,
съ Икономовы-ты отъ Врацж и Плевенъ, съ
Игумена-тъ отъ Черепишкый Монастырь, съ
съ пѣвцы-ты си и други разны духовны лица,
влезла въ църквж-тъ, и начнася църковно-то
пѣніе. Освященіе-то сѣ съврши съ най го-
лѣмо великолѣніе. Н. П. изговори на литургіѣ
едно словце прилично на това дѣло, и една
молитвж за здравіе, животъ многолѣтенъ, мир-
ное и безмятежное царствованіе на Тицайна-
го, Дръжавиѣйнаго и Человѣколюбиваго Цари
нашего СУЛТАНЪ АБДУЛЬ МЕДЖИДЪ ХАНА
За военачалници-ты и воинство-то на Негово
Императорско Величество, и пр. и пр.

Църквж-тъ е малка и не бѣ доволна да
събере нито двадесетж-тъ часть отъ народъ-
атъ, слѣдователно не можахъ да чужтъ вси-
чкы-ти человѣци слово то: За това тѣ, като
пожелахъ да чуятъ това словце, прѣдставихъ
молбж-тъ си прѣдъ Н. П., кой-то заповѣда на
главный учитель Врачанскый (Х. В. П.), да
испълни желаніе-то народно. Народъ-атъ на-
пѣлни дворѣ-атъ Монастырскый съ ожиданіе
да чуе жолаемое. Учителъ-тъ като диреше мѣ-
сто способно, отъ кое-то да сѣ слуша слово-
то, народъ-тъ противъ неговж-тъ воляж, граб-
на го на ржѣ, и въздигна то на единъ высокж
крушж посрѣдъ монастырскый дворъ. Проповѣ-
дъ-та сѣ начала, и народъ-тъ, кой-то другъ
ижтъ не сѣ сподобилъ да чуе тѣково нѣчто,
като изумленъ крѣстешеся и выкаше, Господи
помилуй; а кога сѣ спомѣна ния то на Султана,
всичкы-ти и Турци (кои-то присѣжствувахъ
тамо) и христіане выкахъ громогласно до небо,
"аминъ, да е живъ нашъ Царъ." . Подиръ тая
народъ-тъ сѣ угости, и всякой спорядъ силж-
тъ си подари милостыни на Монастыря-тъ, и
испроводиша сѣ у домъ свой съ честь и благо-
дареніе.

Въ това врѣмя пристигна у Монастыря-тъ
и Кадія-тъ съ други знатны агы отъ Врацж,
та преглѣдахъ църквж-тъ и всичкы-ты мона-
стырскы мѣста забѣлежихъ.

Добрѣ е да спомянемъ малко и за мѣстопо-
ложеніе-то на тоя Монастырь. Той стои отъ
Врацж къмъ юго-востокъ на разстояніе пять
часове, близу до старо село, на десный брѣгъ
до рѣкж Искръ. Мѣстоположеніе-то му е прѣ-
красно; лежи посрѣдъ добродородны нивы и зе-
лены ливады на высочинж двадесять сажены
отъ рѣкж Искръ съ растоніе единъ веретж.
Отъ къмъ южиж-тъ му страна простира сѣ ед-
на гора, отъ коя-то истича близу до Монасты-
ря-тъ една слатка вода, доволна за всичкж-тъ
потребж монастырскж. Църква-та е ветхо зда-
ніе, и нема никакъвъ надписъ, да покаже лѣ-
то-то на съградѣніе-то ѣ. Тя е изображена из-
вижтрѣ всичкж-тъ съ различни образы на Свят-
ци, отъ надписы-ты на кои-то сѣ види, да е
вѣтъханаправа. Така е надписанъ Савваоуъ, "Ва-
седржжатель." . Никоя друга направа не сѣ по-
знава освѣтъ основаіе-то на едно зданіе. Се-
га сѣ править доволно виталица (одан) съ на-
стояіе на Н. П. за странны поклоницы.

Имаме благодареніе да обнародуваме и
това, че на Царскый животъ окачихме звонъ

и еше на двѣ-тѣ ни църкви, на свѣтѣ Нико-
лая и на свѣтѣ Апостоли.

Граждане Врачански.

Прочитае въ Пресъ д' Оріанъ.

Французско-то правителство рѣши да
постави едно консулато въ Пловдивъ.

То е добра новина за насъ. Потребное
е дѣйцы отъ велики-те сили да могатъ отъ
близо да гледать дѣло-то, кое-то вредъ по Бол-
гарія ся дѣйствува, и да подтверждать, и тѣ, го-
лѣми-те злоупотребленія, кои-то всякъ день
полнятъ наши-те столпове. Отоманско-то пра-
вителство не може освенъ да ся ублажава за
нова-та тая служба. Французскій дѣйць ще
подверди че вси-те рани, отъ кои-то теглятъ
вѣрни-те жители въ Болгарія не происхо-
ждатъ отъ Турски-те чиновници, но отъ че-
ловѣцы, кои-то иматъ интересъ за да увѣко-
вѣчатъ злоупотребленія-та, и кои-то всякак-
ви трудове полагатъ за да джнатъ Порта-та
въ изложенія на кои-то нме не можеме да.

Ако сме добръ извѣстни консулато-то
въ Пловдивъ ще ся поѣри Г-ну Шампоасу,
прежиному консулу въ Сукум-кале во време-то
на бой ать, и кои-то минала-та година бѣ
Французски консулски канцелярь въ Тре-
пизонтъ.

Правителство-то издаде презъ тѣхъ дни
слѣдующе-то устроение споредъ кое-то Ото-
мански-те книгопечатници за напредъ ще ся
управляватъ:

1^о Монополъ-ать на вси-те до нѣмъ из-
дадени книги унищожавъ ся за напредъ. Всякъ
ще печати книги, кои-то му износатъ.

2^о За ободрение на Вѣстникосписателя-
те и на Списатели-те, право-то за напечатаніе-
то на списанія-та принадлежи за напредъ на
списатель-ать до колко-то онъ живѣе.

3^о Ако списатель-ать не печати онъ самъ
списаніе-то си, и всякъ другъ иска да направи
това, долженствува предварително да напри-
ви потребни-те согласія со списатель-ать и
да опредѣли съ него цѣна-та на продажба-та.

4^о Тѣхъ согласія треба да ся явяватъ на
Совѣтъ-ать общаго ученія.

5^о Ако само-то правителство бы искало
да печати въ свои-те книгопечатници списа-
ніе нѣкое на кое-то печатаніе-то му ся види
потребно, Совѣтъ-ать общаго ученія ще до-
предѣли коя награда на списатель-ать треба
да ся даде.

6^о Ако ся случи отпечатанія на нѣкое
списаніе да ся печататъ повече отъ опредѣ-
ленно-то число, кое-то между книгопечатникъ-
ать и списатель-ать ся е согласило, това дѣ-
ло ще ся гледа като кражба и обвиняемъ-
ать ще ся наказува споредъ законъ-ать кой-
то особенно ще ся направи.

7^о Ако списаніе нѣкое ся печати на цар-
ска-та книгопечатница, колко-то повече отпе-
чатанія отъ опредѣленно-то число са сгнали,
ще ся даде на списатель-ать.

ЧЕРНА ГОРА.

Немски-те Вѣстници полни са съ по-
дробности за смущение-то, кое-то ся причини-
ло въ Чернагора на отсуствие-то Княза Да-
нила.

Споредъ Аугсбургска-та Газета, коя-то
не треба много да ся вѣрува, Партія-та на
кои-то Князь Данилъ повѣрилъ управленіе-
то придала са была на безчинни насилства и
така общо неблагоприятно владѣло. Причини-
та на това смущение было заточение-то на
фамилія-та Петровича и най паче на Георги
Князовъ-ать стрикъ. Други Вѣстници увѣря-
ватъ че Георги Петровичъ не ся былъ заточ-
чилъ, и че онъ самъ въ Виена былъ отишълъ
за да напине едно изложеніе противъ управ-
ление-то Княза Данила.

Тріестинска-та Газета и та съ Аугсбур-

ската ся соглася, но нейни-те люті изрази-
ніа доказувать че все щото вмѣстѣва не са
точно за вѣра.

Онова обаче щото е истина види ся че
Братъ-ать Княза Данила, Мирко, кой-то е
Сенатски предѣдатель, и Цетинскій Архи-
мандритъ злоупотребили власть-та си и то
разлютило народъ-ать.

Явно ся доказува отъ все що прочитае
че Князь Данилъ поиска да ся освободи отъ
двойно едно Епитропство, кое-то му припят-
ствува, и за да ся избави отъ досадителни
приятелства онъ отиде у Франція.

Князь-ать види ся много на далечъ да
е гледалъ, и поиска независимъ совѣсъмъ да
стане, кое-то Кабинети-те Парижскій и Лон-
донскій, безъ да говориме за други-те, не ще
можатъ да припознаятъ. Любопытное да гле-
да нѣкой Вѣстници кои-то укоряватъ Княза
Данила защото не искалъ да ся подложи на
Портина-та власть, отъ друга страна оныя,
кои-то искатъ да разбунтуватъ Чернагора, да
казувать че Князь-ать искалъ былъ да ся по-
клони на Порга-та, и така да продаде на
Султанъ-ать свобода-та на Чернагора.

Отъ разни-те тѣхъ противорѣчія можлие
да заключиме че причина-та на тѣхъ размири-
цы въ Чернагора не е оная коя-то Немски-
те Вѣстници казуватъ. Ами работа-та е че
тайни интриги искатъ да введатъ на прегово-
ри-те, кои-то въ Парижъ стававъ, и споредъ
кои-то Франція съ помирительнъ-ать свой
начинъ, ще сполучи праведно да опредѣли
правдини-те на Султанъ-ать и на Князь-ать.
Вѣруваме че тѣхъ покушения никакъ не щѣтъ
преодоли мысли-те, кои-то Сили-те иматъ за
тойзи вопросъ и че смущения-та, кои-то въ
Чернагора владѣять никакъ нема да подбу-
дятъ едно посредничество, за кое-то Немски-
те Вѣстници говорятъ. (П. д' Оріанъ).

Пишатъ отъ Парижъ, 26 марта, до Ен-
депандансъ Белжъ:

Черногорскій Князь Данилъ и днесъ
пакъ имѣ разговоръ съ Г-на Контъ Валевски
министръ-ать иностранныхъ дѣлъ. Утрѣ
узнавъ ако Контъ Валевски е сполучилъ
да даде да разумѣе на Княза Данила,
ужда-та за да ся тури въ сношеніе съ Ото-
манскій-ать посланникъ, въ Парижъ, и да от-
вори разни разысканія за вопросъ-ать си. Но
отъ днесъ оше, надѣя ся това да направи.

Въ истый Вѣстникъ прочитае отъ 27,
и слѣдующе-то:

Вчера, Князь Данилъ, преди да отиде
при министръ-ать иностранныхъ дѣлъ, имѣ
пространъ разговоръ съ Г-на Хюбнера, въ
Австрійско-то посолство. Предметъ-ать того
разговора былъ, казувать, помирение-то, кое-
то и Австрія отъ своя страна, много желае
да ся сполучи между Турція и Чернагора.

Прочитае въ Ост-Данчъ Постъ:

Споредъ послѣдни-те отъ Катаро извѣ-
стія, нѣколко Черногорцы, нарушени, сполу-
чиха да прибѣгнатъ въ Австрійска-та земля.
Цетинскій сенатъ не е въ довольно число за
да може да гласоподаде. Пишатъ отъ Рагуза
че годишнъ-ать подарокъ, 10 хиляди флоринта,
кого-то Россія дава на Чернагора не ся е о-
ще далъ. Но преди тая сумма изведнождъ на
Владыка-та ся броеше. Но Князь Данилъ до
сега никогда не го е взелъ. Отъ какъ онъ
владѣе, Русскій-ать консулъ даваше го вси
три мѣсяцы на Сенатъ-ать, кой-то должен-
ствувае да го раздаде по религіозни-те за-
веденія въ Ниегунъ, Цетинъ и Отрогъ; нѣ-
кои началници получаваша такожде помощъ за
бѣдни-те племена. Това поведение не угоди
Князу Данилу и запрети на Сенатъ-ать да
не вземе Русска-та помощъ. Возможно е по-
слѣ Русскій-ать Совѣтъ да ся сисниль съ
говени-те началници. Тѣи обаче не дерзаша

да прибѣгнатъ на востаніе-то. Князь Да-
нилъ соѣтуйва Туркъ умирено да ся обхожда
и во всякъ случай негови-те заповѣди ся уче-
куватъ преди да ся положатъ въ дѣйствие
мѣрки-те, кои-то Сенатъ-ать противъ Гео-
ргія Масона и Мирка Петровича бѣ рѣшилъ.
Не е вѣроятно да ли Князь Данилъ наскоро
въ Чернагора ще ся вжрне, защото научава-
ме ся че комисари отъ велики-те сили въ
Чернагора ще отидатъ за да свершатъ тая
работа. Споредъ послѣдни-те закони за на-
слѣдствие-то, кои-то Сенатъ-ать и Князь Да-
нилъ направиха, Георгій Масонъ и Мирко
Петровичъ ще наследятъ Данила ако онъ у-
мрѣ безъ дѣте. Европейски-те комисари не-
премѣнно и за тойзи вопросъ ще ся зани-
маютъ.

— Преди воскресенье, правителство-то да-
де заповѣди вездѣ мирно християни-те по цер-
кви-те да поминѣсь и пищови да не гармятъ.
Но совѣсъмъ тѣмъ разни немирници слѣдоваха
да гармятъ даже и предъ очі-те на многочи-
слени-те гвардіи, и така голѣми злощастія
станаха: Въ църкви-те на Гала-та тримина
злѣ патиха. Едному око-то ся повреди, друго-
му рука-та и друго му нога-та. Единъ отъ
Болгари-те, кои-то ходятъ съ гайда по Царе-
градъ да свирятъ и хоро да играятъ ще по-
мне за всегда кога е игралъ на великденъ.
Единъ Грекъ като си бѣше напълнялъ добръ
пищовъ-ать, безъ да ся смилъ на тойзи чело-
вѣкъ, и безъ никоа причина, изгармѣ и испри-
зани пищовъ-ать си право въ лице-то на си-
ромаха Болгарина, кой-то совѣсъмъ обезобра-
зень на лице-то си остана.

Една отъ Французски-те калугерки по-
страда исто-то.

— Одесскій Вѣстникъ явява че единъ пара-
ходъ, принадлежащъ на Капитена Хедерстро-
ма щель былъ да почени да работи по при-
станища-та на Черноморе и Азовско-то море.
— Писма нѣкои отъ Петербургъ казуватъ
че жители-те въ Астраханъ много са ся опла-
шили като видѣли на 28 Января сего года, да
ся яви на небе-то едно много свѣтливо тѣло. То
свѣтляло вѣсма много и было содружено отъ
друго едно по малко свѣтливо.

— Между разни-те планове, кои-то всякъ
день на Порга-та ся представляватъ, сего
другъ единъ планъ ся е представилъ, кой-то
ако да ся тури въ дѣйствие, ще е единъ-ать
на свѣтъ-ать, и ще е чудо на нынѣшно-то
развитіе. Дума ся да ся направи единъ мостъ
надъ Боспора между Салихъ Пазаръ и Юсью-
даръ надъ кого-то ще минувать и най тежки
товари.

— Желѣзний-ать путь, кой-то въ Египетъ
ся направи отъ Александрія до Каиръ, отво-
рилъ ся е пуети двѣ години. На първа-та го-
дина той взе 30,000 кесіа, а на втора-та 40,000.
По него ся ходи за разни цѣни, но най евти-
на-та е 10 франки. Вси-те почти слогки по не-
го ся испрацятъ и Филихи-те, за малка-та
тая цѣна, все по него путешествувать.

ОБЪЯВЛЕНІЕ.

Пишатъ отъ Шуменъ.

Ванъ отъ Градъ три часа на Котленскій
патъ Ески Стамболъ Преслава нахожда са е-
динъ ханъ съсъ четри дюкени една механа и
съсъ осмъ удачъ въ кои-то могатъ са собра-
около осмидесетъ мусафери пътници, продава
са и кой-то иска да го купи нека са управи у
Шуменъ до Атанаса Т. Шопоглу.

ОТЪ РЕДАКЦІЯ-ТА.

Слушае че въ Пловдивъ приплетствія
ставали, и по села-та ся распритило да не
взематъ Апостоли-те, кои-то до Негово Прео-
священство Г-на Храсанта отдавна сме пра-
тили и молиме да ги натакми по тамошни-те
църкви и селашеници, и то защото мнѣтъ да
сме ги пратили по гроша 30 единъ-ать. Това
ако е истина голѣма повреда намъ ся причи-
нява, и не разумѣваме защо това. Мы често
въ Вѣстникъ-ать вмѣстѣваме и тукъ тая кни-
га продаваме за гроша 70, а пратили сме ги
до Негово Преосвященство да ги раздава по
една Крещица единъ-ать, и то защото по-
искахме по лесно да ся продаватъ. Оныя убо,
кои-то благоволяватъ да купувать сплещената
тая толко добръ наредена книга, нека быдатъ
увѣрени че цѣна-та е едѣа Крещица.

ПЕЧАТНИЦА Ц. ВѢСТНИКА